

PSYKOLOGIAN KOE 30.9.2016 HYVÄN VASTAUKSEN PIIRTEITÄ

Tutkintoaineen sensorikokous on hyväksynyt seuraavat hyvän vastauksen piirteet.

Psykologian kokeessa arvioinnin keskeisenä perusteena on vastauksen ankkuroiminen empiiriseen, tutkimuspohjaiseen tietoon ja keskeisiin psykologisiin teorioihin. Ihmisen kehitystä, toimintaa ja mielenterveyttä tutkitaan psykologiassa useasta toisistaan täydentävästä näkökulmasta, kuten biologisesta, käyttäytymiseen liittyvästä, kognitiivisesta sekä tunteiden, motivaation ja sosiokulttuurisesta näkökulmasta. Kokelaan tulisi osata luontevasti hyödyntää eri näkökulmista tuotettua tieteellistä tietoa psykikkisten ilmiöiden ja prosessien erittelyssä.

Psykologian kokeessa arvioidaan kokelaiden valmiutta ymmärtää psykologisen tiedon luonnetta ja tiedonmuodostusta, mukaan lukien tutkimusten luotettavuuden ja pätevyyden arviointia. Kokelaita voidaan pyytää arvioimaan ajankohtaisten psykologisten tutkimusten tuloksia ja laatimaan tutkimussuunnitelmia. Psykologian tehtävät voivat edellyttää psykologisten ilmiöiden kuvailemista, arvioimista, pohtimista ja selittämistä sekä erilaisten näkökulmien vertailua. Useassa tehtävässä on myös ainerajat ylittäviä mahdollisuuksia.

Keskeisenä arvioinnin kohteena on se, kuinka syvällisesti kokelas ymmärtää psykologista tietoa, kuinka hän osaa soveltaa sitä ja missä määrin hän pystyy tarkastelemaan sitä kriittisesti. Pelkkä oppikirjatiedon toistaminen ei mahdollista parhaisiin arvosanoihin pääsemistä. Osa tehtävistä edellyttää valmiutta analysoida ajankohtaisia tapahtumia ja ilmiöitä psykologisen tiedon varassa. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti kypsyyden osoittamiseen ja psykologisen tiedon hallintaan. Kokelaan tulisi vastata kysymyksiin tehtävänannon mukaisesti. Esitetyt asiat ja väitteet tulisi perustella vastauksessa selkeästi. Arvioinnissa kiinnitetään lisäksi huomiota siihen, kuinka jäsentynyt ja johdonmukainen kokonaisuus vastaus on.

Tehtävä 1

Hyvässä vastauksessa opiskelumenetelmien tehokkuus osataan selittää niiden tietojen perusteella, joita psykologian kursseilla on opittu muistamisesta ja oppimisesta. Vastauksessa voidaan käsitellä myös muita kahdeksaa opiskelumenetelmää, mutta se ei ole mitenkään välttämätöntä. Harjoituskokeet ovat varmasti yksi käytetyimpiä opiskelumenetelmiä. Jo hyvin pienet oppilaat hyötyvät siitä, kun vanhemmat kyselevät kertotaulua tai kaverit vieraan kielen sanoja. Muiden kanssa keskusteleminen on hyvä tapa laajentaa ja vahvistaa sisäisiä malleja opiskeltavista asioista. Harjoituskokeiden avulla saa myös tietoa siitä, mitä asioita pitäisi vielä opiskella ja mitkä jo hallitsee. Koska työmuistin kapasiteetti on rajallinen, mieleen painaminen vaikeutuu nopeasti muistettavan aineksen määrän kasvaessa. Ajallisesti hajautettu opiskelu pienemmissä kokonaisuuksissa on siksi tehokasta. Se tukee myös opiskeltavan asian asteittaista taltioitumista pitkäkestoiseen muistiin. Myös sisäiset mallit vahvistuvat, kun samoihin asioihin palaa uudestaan ja näin kertaasi asioiden välisiä yhteyksiä. Eri-tyisansio on, jos pohtii opiskelumenetelmiä eri-ikäisillä oppijoilla ja eri materiaaleilla esim. vieraiden kielten ja matematiikan opiskelussa.

3 p. Vastaus keskittyy kahteen parhaimpaan opiskelumenetelmään, ja niiden tehokkuutta arvioidaan suppeasti oppimisen ja muistamisen psykologian tietojen perusteella.

5 p. Vastauksessa on annettu monta psykologista muistamiseen ja oppimiseen liittyvää selitystä sille, miksi harjoituskokeet ja ajallisesti hajautettu opiskelu ovat tehokkaita. Harjoitusmenetelmien tarkastelu ankkuroituu oppimisen psykologiaan liittyviin teorioihin. Parhaimpiin pistemääriin pääsevät ne, jotka vertailevat mainittuja kahta tehokkainta opiskelumenetelmää taulukon muihin menetelmiin.

Tehtävä 2

Hyvässä vastauksessa ymmärretään, mitä omaelämäkerrallisella muistilla tarkoitetaan, osataan liittää se episodisen muistin (tapahtumamuistin) yhteyteen ja voidaan myös tarkastella sen suhdetta muihin muistijärjestelmiin. Tehtävä sallii kognitiiviseen, kehityspsykologiaan sekä persoonallisuus- ja motivaatiopsykologiaan liittyvän tiedon hyödyntämisen omaelämäkerrallisen muistin vaikutusten pohtimiseksi. Koska tehtävä kohdistuu omaelämäkerrallisen muistin kehityksellisiin vaikutuksiin, on luontevaa käsitellä sen muodostumista varhaislapsuudesta alkaen ja tarkastella sen roolia ja vaikutuksia elämänkaaren aikana. Tehtävä mahdollistaa esimerkiksi minäkehitykseen, minärepresentaatioihin, minäkäsityksiin, minäpystyvyyteen, tarinallisuuteen, identiteettiin ja traumoihin liittyvien teemojen käsittelyn. Ansiokkaassa vastauksessa tuodaan esiin omaelämäkerrallisen muistin rekonstruktivinen (tietoa uudelleen rakentava) luonne, jonka vaikutuksesta ihmiset saattavat muistaa totena asioita, jotka eivät todella tapahtuneet. Ihmisen tapa hahmottaa omaa elämänhistoriaansa saattaa vaihdella nykyisen elämäntilanteen, mahdollisten kriisien ja psykososiaalisen kehityksen vaiheen mukaisesti. Ansiokkaassa vastauksessa hahmotetaan, kuinka tällainen koettu todellisuus ohjaa ihmisen psyykkistä toimintaa. Yksilön kokemat traumat ja psyykkiset kriisit edustavat hänen omaa tulkintaansa kyseisistä tapahtumista pikemmin kuin tapahtumia itsessään. Eräänä terapian tavoitteena voi ollakin se, että yksilö oppisi uudella tavalla hahmottamaan omaa elämäntarinaansa.

3 p. Vastauksessa esitetään joitakin oikeaan osuvia pohdintoja omaelämäkerrallisen muistin kehityksellisistä vaikutuksista. Vastauksessa tulee tehtävänannon mukaisesti viitata psykologiseen tietoon.

5 p. Vastauksessa käsitellään omaelämäkerrallisen muistin kehityksellisiä vaikutuksia monitahoisesti osuvien esimerkkien ja pohdintojen avulla ja eritellään analyttisesti sen kehityksellisiä vaikutuksia psykologista tietoa hyödyntäen.

Tehtävä 3

Hyvässä vastauksessa määritellään selkeästi sisäisen ja ulkoisen motivaation käsitteet. Koska kaikissa oppikirjoissa ei ole suoraan selitetty mekanismeja tai vaiheita, joiden välityksellä ulkoinen motivaatio muuttuu sisäiseksi, tehtävään vastaaminen edellyttää psykologisen tiedon soveltamista. Kokelaan odotetaan konkreettisten esimerkkien varassa kuvailevan ja selittävän, kuinka alun perin vastentahtoisesti tehdyt asiat saattavat myöhemmässä vaiheessa muuttua kiinnostaviksi ja innostaviksi. Luontevia esimerkkejä tarjoavat esimerkiksi kokelaan omat kokemukset erilaisista arkielämän askareista, harrastuksista ja opiskelusta koulussa tai sen ulkopuolella. Koska tehtävänannossa ei ole rajattu ikävaihetta, esimerkkejä voi ottaa myös muista elämänvaiheista. Vastaus voidaan ankkuroida Decin ja Ryanin itsemääräytymisen teoriaan ja pohtia, kuinka ihmisen tarve kokea itsensä päteväksi, ohjata autonomisesti omaa toimintaansa ja kuulua johonkin yhteisöön voi vaikuttaa sisäisen motivaation muodostumiseen. Tämä ei kuitenkaan ole välttämätöntä, vaan hyvään vastaukseen voi päästä käsittelemällä esimerkiksi yleisemmin kiinnostuksen viriämistä, asiantuntijuuden kehittymistä tai sitä, kuinka jonkin asian tekemisestä voi tulla tärkeä osa ihmisen itsearvostusta ja identiteettiä. Pelkkä lapsuuden ajan käsittely ei riitä hyviin pisteisiin. Ansiokkaassa vastauksessa voidaan myös eritellä sisäisen motivaation viriämiseen liittyviä haasteita tai sisäisen motivaation menettämiseen liittyviä kehityskulkuja.

3 p. Vastauksessa ymmärretään sisäisen ja ulkoisen motivaation käsitteet ja osataan joidenkin mielekkäiden esimerkkien varassa kuvata, kuinka ulkoinen voi muuttua sisäiseksi motivaatioksi.

5 p. Vastauksessa käsitellään ulkoista ja sisäistä motivaatiota analyttisesti ja syvällisesti, kuvataan konkreettisesti ja uskottavasti ulkoisen motivaation muuttumista sisäiseksi ja ankkuroidaan vastaus motivaatiopsykologian käsitteisiin ja teorioihin.

Tehtävä 4

Tehtävä edellyttää tieteellisen tutkimuksen perusteiden ymmärtämistä. Hyvässä vastauksessa kokelas on valinnut yhden aineistossa esitellyn tutkimuksen tarkemman tarkastelunsa kohteeksi. Valittua tutkimusta tarkastellaan mm. tutkimusasetelman, osanottajien ja menetelmien valinnan sekä tulosten tulkittamisen, merkitsevyyden ja yleistettävyyden näkökulmasta. Hyvässä vastauksessa tutkimuksen pätevyyteen ja luotettavuuteen liittyviä asioita arvioidaan laaja-alaisesti sekä eettisiä näkökulmia nostetaan vahvasti esiin. Vahvuutena voidaan pitää kokelaan kykyä arvioida tutkimusta suhteessa nykypäivän tutkimuseettisiin näkökulmiin sekä kykyä arvioida, voisiko saman tiedon hankkia jollain muulla tiedonhankintamenetelmällä. Mikäli kokelas on käsitellyt useampaa tutkimusta, luetaan vain ensimmäinen niistä ja pisteet annetaan siitä. Korkeisiin pistemääriin ei riitä pelkkä eettinen pohdinta.

3 p. Kokelas osaa esittää joitain arvioita tutkimuksen luotettavuudesta ja pätevyydestä (esim. osallistujat, menetelmät, yleistettävyyden). Vastauksessa arvioidaan kohteena olevaa tutkimusta myös tutkimuseettisestä näkökulmasta.

5 p. Kokelas esittää kokonaisvaltaisen arvion valitsemastaan tutkimuksesta ja osaa käyttää hyvän tieteellisen tutkimuksen periaatteita sen menetelmien ja toteuttamistavan, luotettavuuden ja pätevyyden arvioimisessa. Vastauksessa käsitellään monipuolisesti ja analyttisesti tutkimukseen liittyviä eettisiä näkökulmia.

Tehtävä 5

Tehtävänannon kuvamateriaalit johdattelevat kokelasta vastaamaan kysymykseen laaja-alaisesti niin psyykkisen, sosiaalisen kuin fyysisen hyvinvoinnin näkökulmasta käsin. Hyvässä vastauksessa kosketusta voidaan pohtia esimerkiksi kiintymyssuhteen, mielenterveyden, tunteiden osoittamisen, tunteiden säätelyn näkökulmasta tai minäkokemuksen kehittymisen kautta. Ansiokkaissa vastauksissa voidaan esitellä tutkimuksia, jotka osoittavat kosketuksen tärkeän merkityksen kehityksessä, kuten esim. Harlowin apinakokeet. Mikäli Harry Harlowin apinatutkimuksiin viitataan, kokelaan on hyvä arvioida lyhyesti myös näiden tutkimusten eettisyyttä. Kosketusta voidaan pohtia myös kivun ja väkivallan näkökulmasta. Sensorisen homunculuksen kuva muistuttaa kokelasta siitä, mitkä alueet ovat vahvimmin edustettuina aivoissamme. Hyvässä vastauksessa tätä tietoa voi käyttää taustana kosketuksen merkitystä pohdittaessa. Vastauksessa voidaan käsitellä kosketuksen merkitystä hyvinvoinnille ihmisen eri elämänvaiheissa tai keskittyä johonkin niistä. Ansiokkaassa vastauksessa voidaan käsitellä myös sensorista deprivatiota tai aivojen muotoutuvuutta.

3 p. Vastauksessa osataan eritellä joitain asioita, miten kosketus vaikuttaa yksilön hyvinvointiin.

5 p. Vastauksessa käsitellään laajemmin kosketuksen merkitystä yksilön fysiologiselle, psyykkiselle ja sosiaaliselle hyvinvoinnille ja aihe osataan liittää joihinkin psykologisiin teorioihin ja/tai biologisiin näkökulmiin.

Tehtävä 6

Kysymyksessä on sosiaalipsykologian soveltava tehtävä, jossa voi hyödyntää monipuolisesti myös kognitiivisen, kehityspsykologian ja motivaatiopsykologian tietämystä. Kyseenalaisten asioiden tekemistä nuorisoryhmässä voidaan selittää mm. lauma-ajattelulla (=ryhmäajattelu). Tällä tarkoitetaan yksimielisyyden tarvetta korostavaa ryhmäprosessia, joka heikentää ryhmän valmiutta tehdä järkiperäisiä päätöksiä. Ulkopuolelle jäämisen tai kiusaamisen pelko saa usein sellaisenkin osanottajan suostumaan kyseenalaiseen toimintaan, joka sisimmässään on ryhmän valitsemaa toimintalinjaa vastaan. Vastaus voi ankkuroitua monenlaisiin esimerkkeihin, kuten kiusaaminen, ilkiä, rikollisuus tai alkoholi- ja huumekekoilut. Vaikka kokelaisten oma elämä saattaa tarjota ilmiöstä puhuttelevia esimerkkejä, hyvässä vastauksessa niitä käsitellään analyttisesti psykologisten käsitteiden ja teorioiden varassa. Hyvässä vastauksessa suuntaudutaan selvästi miksi-kysymykseen vastaamiseen pikemmin kuin vain ilmiön kuvailemiseen. Kokelaan tulee vertailla jonkin verran ihmistä yksin ja ryhmän jäsenenä. Tehtävä sisältää tällaisen kontrastin.

3 p. Vastauksessa esitetään joitakin esimerkkejä ja näkökohtia tavoista, joilla ryhmä vaikuttaa yksilöön.

5 p. Ansiokkaaseen vastaukseen sisältyy syvälinen ja oivaltava analyysi ryhmäprosessien vaikutuksesta yksilön toimintaan nuorisoryhmässä. Kokelas vastaa miksi-kysymykseen ankkuroimalla osuvat esimerkit psykologisiin käsitteisiin ja teorioihin.

Tehtävä 7

Tämä on soveltava tehtävä, joka mahdollistaa kokelaan omien liikuntakokemusten reflektoinnin psykologisen tiedon varassa. Monet nuoret käyttävät digitaalisia itsemittaamisen välineitä, ja heillä on aiheesta paljon tietoa ja kokemuksia. Hyvässä vastauksessa digitaalisten liikuntavälineiden arvioiminen ankkuroidaan psykologiseen tietoon. Ihminen on arkielämässään ehdollistunut tiettyihin toimintakaavoihin, joiden pitkäjänteinen muuttaminen vaatii erityistä ponnistelua. Ihmisen liikuntaharrastusten voidaan ymmärtää edustavan osittain piilevään tai hiljaiseen tietoon perustuvia rutiineja, joiden muuttaminen ei ole helppoa. Hyvässä vastauksessa oivalletaan, että digitaaliset aktiivisuusvälineet muuttavat osittain tiedostamattomia käyttäytymismalleja näkyviksi ja siten tietoisesti reflektoinnin ja muuttamisen kohteeksi. Tässä tarkoituksessa digitaaliset liikuntavälineet keräävät tietoa mm. liikuntaan käytetystä ajasta, liikunnan tehosta (kulutettu kalorimäärä; mahdollinen ylikunnosta varoittaminen), viikoittaisen liikuntarytmin toteutumisesta ja antavat tarvittaessa liikuntakehotuksia. Sosiaalisessa mediassa on mahdollista jakaa vertaisten kanssa tietoa omasta liikunnastaan ja saada siihen liittyvää sosiaalista tukea. Ansiokkaassa vastauksessa käsitellään psykologisen tiedon ja osuvien esimerkkien varassa oivaltavasti haasteita, jotka liittyvät aktiivisten elämäntapojen omaksumiseen (liikuntakäyttäytymisen muuttaminen) ja ylläpitämiseen.

3 p. Vastauksessa esitetään joitakin oikeaan osuvia psykologisia näkökohtia digitaalisten liikuntavälineiden merkityksestä aktiivisten elämäntapojen ylläpitämisessä.

5 p. Vastauksessa analysoidaan monitahoisesti ja syvälinisesti niitä psykologisia tekijöitä ja mekanismeja, joiden välityksellä digitaaliset liikuntavälineet tukevat aktiivisten elämäntapojen ylläpitämistä.

Tehtävä 8

Tehtävänanto on suhteellisen avoin, joten laulamisen vaikutuksia voidaan tarkastella sikiökaudesta lapsen kehityksen eri vaiheisiin. Tehtävä antaa kokelaille tilaisuuden esittää monipuolisen tietämyksensä. Hyvässä vastauksessa laulamisen kehityksellisiä vaikutuksia voidaan käsitellä esimerkiksi suhteessa biologisiin (hermoverkkojen kehitys), käyttäytymiseen liittyviin (ehdollistuminen, sosiaalinen oppiminen), kognitiivisiin (kieli, leikit), sosioemotionaalisiin (tunnesäätely, kiintymyssuhde) ja sosiokulttuurisiin (kulttuuriperinteen sisäistäminen) prosesseihin. Sikiöaikainen lapselle laulaminen voi vaikuttaa lapsen kehitykseen monella tavoin. Sikiön aivot kehittyvät vauhdilla. Ensin kehittyvät sisä- ja peruselintoiminnoista vastaavat keskukset (aivorunko), sitten rakenteet, jotka vastaavat esim. tunne-elämän säätelystä (väliaivot, limbinen järjestelmä). Korkeamman asteisista toiminnoista vastaavat rakenteet kehittyvä sikiöllä viimeiseksi (aivokuori). Tämä asettaa rajoitteita sille, milloin sikiö voi esimerkiksi kuulla laulun. Varhaislapsuuden osalta on luontevaa tarkastella laulamista äidin ja lapsen vuorovaikutuksen näkökulmasta ja liittämään se vastavuoroiseen tunnesäätelyyn, kiintymissuhteen muodostumiseen ja sekä lapsen että hoitavien aikuisten hyvinvoinnin ylläpitämiseen. Leikki-ikässä laulaminen tukee edelleen kielellisten valmiuksien kehittymistä ja lauluun liittyvät merkitykset ja leikit kulttuuriin sosiaalistumista. Edellisten aiheiden lisäksi vastauksessa voidaan käsitellä esimerkiksi kuuloaistin toimintaa, harjoittelun tai altistumisen vaikutusta tai muita aiheeseen liittyviä tutkimuksia ja näkökulmia. Ansiokkaat vastaukset osoittavat hyvää tiedon soveltamista ja kehittelyä.

3 p. Kokelas esittää jonkin psykologisesti perustellun yhteyden laulamisen ja lapsen kehityksen välille.

5 p. Kokelas esittää useampia psykologisesti perusteltuja yhteyksiä lapselle laulamisen ja myöhemmän kehityksen välille. Vastauksessa tarkastellaan lapselle laulamisen kehityksellisiä vaikutuksia analyttisesti nojautuen monipuoliseen ja syvälliseen psykologiseen tietoon ja tarkastelua tukeviin osuviin esimerkkeihin.

Tehtävä +9

Kysymys antaa kokelaalle mahdollisuuden itse valita tarkastelemansa suuntaukset. Mahdollisia psykologian kursseilla ja oppikirjoissa käsiteltyjä suuntauksia ovat esimerkiksi biologinen, behavioristinen, kognitiivinen, psykodynaaminen, humanistinen ja sosiokulttuurinen. Myös piirreteoria voidaan ymmärtää ihmiskuvaksi. Biologinen psykologia on kiinnostunut aivojen ja muun fysiologisen toiminnan yhteydestä ihmisen käyttäytymiseen. Behavioristinen suuntaus korostaa ehdollistumista ja sosiaalista oppimista. Kognitiivisen psykologian kiinnostuksen kohteena ovat kognitiiviset toiminnot, automaattiset ja kontrolloidut tiedonkäsittelyprosessit sekä toiminta- ja ajattelutavat. Psykodynaamisessa suuntauksessa keskeistä on persoonallisuuden rakenne: id, ego ja superego. Persoonallisuuden katsotaan olevan suurelta osin tiedostamaton. Lapsuuden merkitys korostuu. Humanistisessa psykologiassa keskeistä on itsetuntemus, itsensä toteuttaminen ja elämän tarkoituksen pohtiminen. Sosiokulttuurinen näkökulma korostaa kielen ja kulttuurin sisäistämisen merkitystä ihmisen kehityksessä ja toiminnassa. Piirreteoriassa ihmisen toimintaa selitetään hänen persoonallisuuspiirteidensä, kuten ekstroversio, näkökulmasta. Ihmiskuva on tämän tehtävän yhteydessä ymmärrettävä laajasti, vaikka psykodynaaminen ja behavioristinen olivat yleisimmät vertailtavat ihmiskuvat.

3 p. Vastauksessa tarkastellaan suppeasti kahden psykologian suuntauksen ihmiskuvaa. Vertailu jää vähäiseksi tai pintapuoliseksi.

5 p. Vastauksessa vertaillaan kahden psykologian suuntauksen ihmiskuvia laaja-alaisemmin ja monipuolisemmin, vaikka sen syvyydessä ja analyttisyydessä on joitakin puutteita.

7 p. Vastaus rakentuu kahden psykologian suuntauksen ihmiskuvan syvälliselle ja analyttiselle vertailulle. Vertailussa on osattu löytää ihmiskäsityksiä yhdistäviä ja erottavia piirteitä ja sitoa niitä laajemmin psykologian historiaan, siinä vaikuttaneisiin teoreettisiin viitekehyksiin ja tutkimuksiin.

Tehtävä +10

Tämä on hyvin soveltava tehtävä, jota voi lähestyä kaikkien kurssien tarjoaman tietopohjan kautta. Vastaukseen ei kuitenkaan tarvitse sisällyttää kaikkea, vaan kokelas voi nojautua johonkin perustellusti valitsemaansa lähestymistapaan. Määritelmän analysoinnissa voi reflektoida WHO:n määritelmän ja kirjojen tarjoamien määritelmien yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia. Määritelmä on moniosainen, ja hyvältä vastaukselta edellytetään sen eri ulottuvuuksien huomioimista. Määritelmää voi myös pohtia suhteessa mielenterveyden häiriöihin. Vastauksessa voidaan myös pohtia, miten määritelmä suhteutuu käsityksiin mielenterveyshäiriöiden biologisesta ja kehityksellisestä perustasta. Vastauksessa voidaan pohtia, miten määritelmä soveltuu lasten ja nuorten mielenterveyden arviointiin. Kysymyksen jälkimmäiseen osaan vastatessa voidaan esimerkiksi pohtia yksilön kehitystekijöitä, elämäntahtoa, mielenterveys-taitoja ja niiden oppimista. Hyvässä vastauksessa voidaan myös pohtia, voiko selviytyminen elämään kuuluvista haasteista olla esimerkiksi sodan, suurtyöttömyyden tai muun poikkeus-tilan takia ylivoimaista suurimmalle osalle väestöä tai miten yhteiskunnan poliittiset valinnat ovat yhteydessä ihmisten mahdollisuuksiin ylläpitää omaa mielenterveyttään. WHO:n määritelmä on muistettava vastauksessa. Monet vastaukset käsittelivät mielenterveyteen liittyviä tekijöitä ilman yhteyttä määritelmään.

3 p. Molemmat kysymyksen osat ovat huomioitu vastauksessa. Vastaus on kytketty johonkin asiaankuuluvaan psykologiseen tietoon.

5 p. Määritelmää on verrattu muihin määritelmiin, ja psykologiset teoriat näkyvät vastauksessa. Määritelmän eri osia tarkastellaan lähemmin. Yksilöä ja yhteisöä koskevat tasot erotuvat selkeästi ja yhdistyvät psykologiseen tietoon.

7 p. Vastaus heijastaa laajaa ja kriittistä ymmärrystä mielenterveydestä. Esimerkiksi vastaus yhdistetään sujuvasti yksilön kehitykseen, mielenterveyshäiriöihin tai sosiaalipsykologiaan.